

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง "การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ความรู้แบบของวิลเลียมส์" มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ในด้านความคิด คล่องตัว ความคิดยืดหยุ่น และความคิดริเริ่มของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนตามรูปแบบของวิลเลียมส์ ซึ่งได้ทั้งสมมติฐานไว้ว่า คะแนนความคิดสร้างสรรค์ของนักเรียนที่ได้รับการสอนความคิดสร้างสรรค์ตามรูปแบบของวิลเลียมส์ หลังการสอนสูงกว่าก่อนการสอน โดยการเปรียบเทียบคะแนนความคิดสร้างสรรค์ก่อนการสอนและหลังการสอน ทั้ง 3 ด้าน คือ ความคิดคล่องตัว ความคิดยืดหยุ่น และความคิดริเริ่ม ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนบ้านลาดขวาง อำเภอองครักษ์ จังหวัดนครนายก จำนวน 30 คน ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้แผนการสอนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งสร้างตามรูปแบบการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของวิลเลียมส์ และแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์ จำนวน 6 ฉบับ เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล เมื่อได้ข้อมูลมาแล้วผู้วิจัยได้นำมาทราวจีให้คะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนนความคิดสร้างสรรค์ แล้วจึงนำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบความคิดสร้างสรรค์มาวิเคราะห์ โดยการหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนความคิดสร้างสรรค์จำแนกตามองค์ประกอบแต่ละด้านก่อนการสอนและหลังการสอน และการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดสร้างสรรค์ จำแนกตามองค์ประกอบแต่ละด้านระหว่างคะแนนก่อนการสอนและหลังการสอนโดยการทดสอบค่าที (t - test) ซึ่งได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและสัมประสิทธิ์แห่งการกระจายของคะแนนความคิดสร้างสรรค์ก่อนการสอนการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ตามรูปแบบของวิลเลียมส์ จำแนกตามองค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์

องค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์	$\bar{X}$	S_x	V
ความคิดสร้างสรรค์	162.28	61.78	38.07
ความคิดคล่องตัว	53.20	19.15	36.00
ความคิดยืดหยุ่น	28.33	8.78	31.00
ความคิดริเริ่ม	81.23	35.51	43.72

จากตารางที่ 4 แสดงค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดคล่องตัว ความคิดยืดหยุ่น ความคิดริเริ่ม และความคิดสร้างสรรค์รวมทั้งหมด จะเห็นได้ว่าคะแนนความคิดริเริ่มของกลุ่มตัวอย่างมีค่าสัมประสิทธิ์แห่งการกระจายสูงกว่าท่านอื่น ๆ นั่นคือนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนความคิดริเริ่มแตกต่างกันมากกว่าคะแนนความคิดคล่องตัวและความคิดยืดหยุ่น

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสัมประสิทธิ์แห่งการกระจายของคะแนนความคิดสร้างสรรค์หลังการสอนการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ตามรูปแบบของวิลเลียมส์ จำแนกตามองค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์

องค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์	$\bar{X}$	S_x	V
ความคิดสร้างสรรค์	232.20	55.73	24.00
ความคิดคล่องตัว	81.17	19.54	24.07
ความคิดยืดหยุ่น	44.00	9.17	20.84
ความคิดริเริ่ม	107.03	38.56	36.03

จากตารางที่ 5 แสดงให้เห็นว่าคะแนนความคิดคลองตัว ความคิดยืดหยุ่น และความคิดสร้างสรรค์รวมทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่างมีความแตกต่างกันน้อยกว่าคะแนนความคิดริเริ่มซึ่งมีค่าสัมประสิทธิ์แห่งการกระจายของคะแนนสูงกว่า นั่นคือนักเรียนในกลุ่มตัวอย่างมีความสามารถด้านความคิดคลองตัว ความคิดยืดหยุ่น และความคิดสร้างสรรค์แตกต่างกันน้อยกว่าความสามารถด้านความคิดริเริ่ม

ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดสร้างสรรค์ก่อนการสอนและหลังการสอนการพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ตามรูปแบบของวิลเลียมส์ จำแนกตามองค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์

องค์ประกอบของความคิดสร้างสรรค์	ก่อนการสอน		หลังการสอน		t
	$\bar{X}$	S_x	$\bar{X}$	S_x	
ความคิดสร้างสรรค์	162.28	61.78	232.20	55.73	10.59*
ความคิดคลองตัว	53.20	19.15	81.17	19.54	6.63*
ความคิดยืดหยุ่น	28.33	8.78	44.00	9.17	9.11*
ความคิดริเริ่ม	81.23	35.51	107.03	38.56	14.86*

* $P < .01$ ($.01 t_{29} = 2.46$)

จากตารางที่ 6 แสดงว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนความคิดคลองตัว ความคิดยืดหยุ่น ความคิดริเริ่ม และความคิดสร้างสรรค์รวมทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสอนตามรูปแบบของวิลเลียมส์ หลังการสอนสูงกว่าก่อนสอนอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 นั่นคือหลังการสอนตามรูปแบบของวิลเลียมส์แล้ว นักเรียนในกลุ่มตัวอย่างมีความคิดสร้างสรรค์ด้านความคิดคลองตัว ความคิดยืดหยุ่น และความคิดริเริ่มสูงขึ้น